

[Freddy Madsen.]

her som på andre områder, er og bliver et regulært nedskæringsfelttog imod den uddannelsessøgende ungdom.

Flygaard (DR):

På mit partis vegne skal jeg sige, at vi kan ikke medvirke til gennemførelse af lovforslaget i dets nuværende form, hvis der da i det hele taget foreligger et reelt forslag; det bliver forhåbentlig snart opklaret. Vi skal derfor her ved første behandling komme med nogle principielle betragtninger omkring mit partis stilling.

Vi vender os principielt imod en stipendiestøtte og foretrækker en låneordning, der ikke medfører betaling af renter og afdrag i selve studietiden. Vi mener, at alle bør have adgang til at opnå sådanne lån, vi mener, at disse lån skal have en maksimal grænse. Vi erkender, at der for tiden er et så højt renteniveau, at det nok skaber særlige problemer.

Det er et hovedsynspunkt for retsforbundet, at der ikke må gøres forskel på den boglige og ikke-boglige uddannelse, fordi det efter vor opfattelse vil give en erhvervsmæssig forvriddning, som på længere sigt vil rejse store samfundsmæssige og samfundsøkonomiske problemer. Vi kan for så vidt allerede se, at de toner frem. Når man bygger på en låneordning, skal man ifølge sagens natur også have en rimelig eftergivelsesordning.

Vi vil gerne drøfte lovforslaget nærmere i undervisningsudvalget for at se, om der er mulighed for at nå frem til et resultat.

Hr. Ingolf Knudsen fremsatte en række principielle betragtninger af, synes jeg, betydelig interesse, for det er rigtigt, at vi kan ikke behandle dette lovforslag uden at gøre os klart, hvad vi i det hele vil på det uddannelsesmæssige område, hvilken målsætning vi har. Jeg føler, at vi i høj grad har behov for en bedre oplysning på det uddannelsesmæssige område, at vi i høj grad har behov for en bedre oplysning om de beskæftigelsesmæssige forhold, der måtte foreligge, når man er færdig med sit studium. Og jeg synes også, det bør indgå i de samlede overvejelser, at man ikke fra det offentliges side, fra samfundets side, foretager investeringer på uddannelsesområder, i bygninger, inventar, materiel m. v., hvis det er således, at man med rimelighed kan skønne, at der ikke er et samfundsmæssigt behov på området. Så

betyder det blot, at vi anvender midler på ét område, som bedre kunne anvendes på et andet område.

Med disse bemærkninger skal jeg henvise til, at vi i udvalget gerne nærmere vil drøfte forslaget, hvis det er således, at det kommer til udvalgsbehandling.

Undervisningsministeren (Tove Nielsen):

På trods af mere eller mindre polemiske bemærkninger fra visse ordføreres side må jeg dog konstatere, at der i langt de fleste partier er en positiv indstilling over for at se på uddannelsesstøtten, sådan som den fungerer i dag, en positiv indstilling over for at ændre på den og til virkelig i undervisningsudvalget at være med til at gøre et stykke arbejde, så vi kan finde nye veje. Så meget fik jeg i hvert fald ud af denne debat.

Jeg vil gerne til de ordførere, der ikke har kunnet forstå, hvad det var, vi skulle behandle i dag, have lov at sige, som også mit partis ordfører, hr. Peter Holst, har sagt, at det er så sandelig venstres lovforslag, fremsat den 25. januar 1974, der er til første behandling i dag. Dette lovforslag er ikke trukket tilbage. Hvad skulle vi så have behandlet i dag? Det er sat på dagsordenen.

Vi har fra starten skitseret nogle tanker, som venstre mener er rigtige, tanker, som vi mener der kan bygges videre på. Det er klart, at der er andre partier, der kan mene noget andet, det er netop det, vi skal bruge udvalgsarbejdet til.

Vi står i disse uger og måneder over for at skulle bearbejde finanslovforslaget, der skal træde i kraft pr. 1. april i år. Der har været ført forhandlinger mellem regeringen og socialdemokratiet, som er resulteret i et forlig, og dette forlig indebærer, at der skal spares mindst 1.550 mill. kr. I dette „mindst“ ligger der, at man ved diskussioner fremover om de forskellige lovforslag har mulighed for at finde frem til yderligere besparelser, så til dem, der mener, at der overhovedet ikke kan spares på uddannelsesstøttens område, må jeg sige: lad os nu lige se, om ikke de fornuftige tanker, der er kommet også fra socialdemokratiets side, må udmøntes i, at vi netop bliver enige om, at der også her kan spares på en langsigtet måde.

Jeg har i hvert fald de bedste forhåbninger om, at vi under det udvalgsarbejde, som undervisningsudvalget nu går i gang med,